

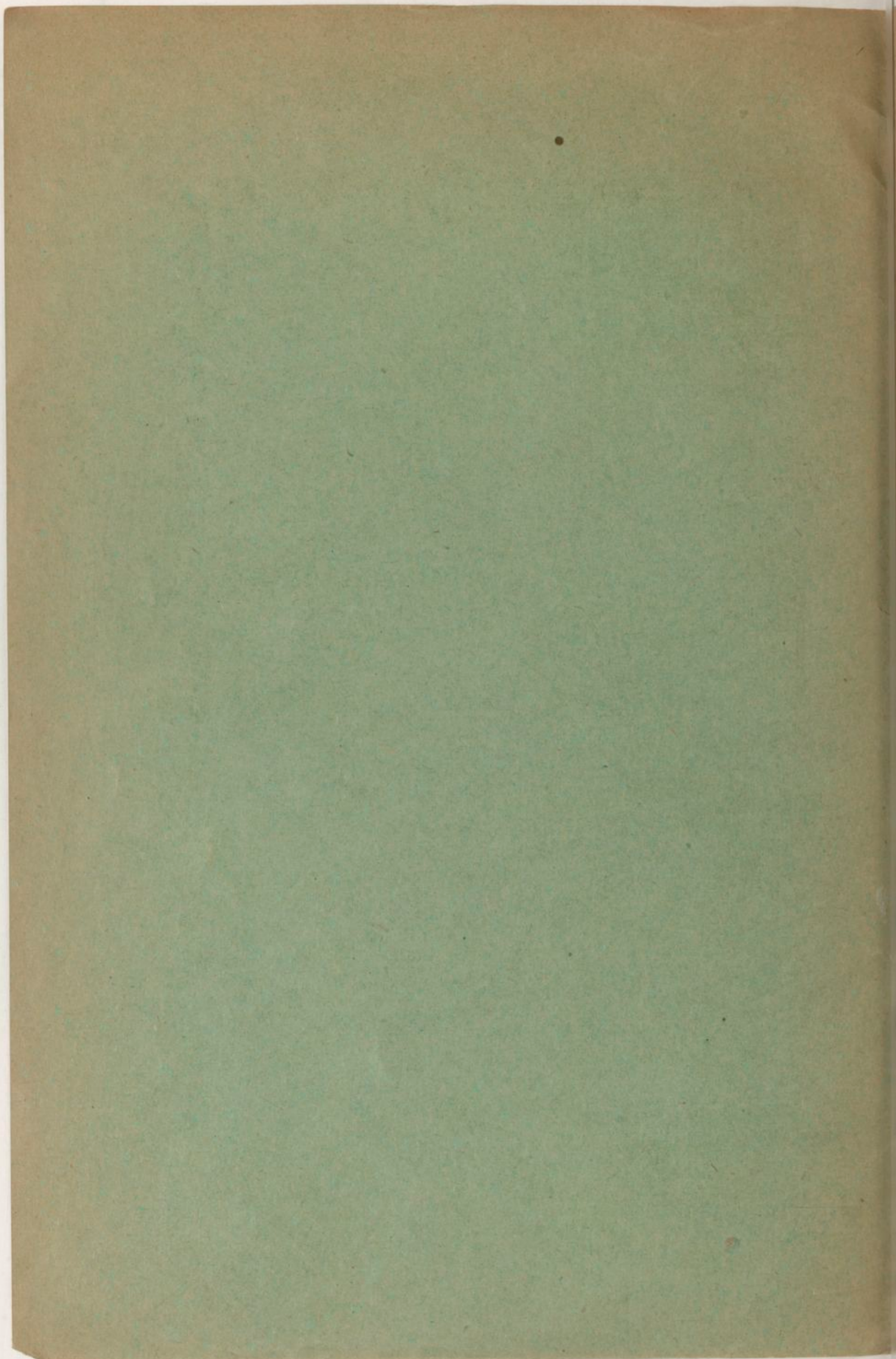
HỘI - THÁNH

- I. — ĐẶC-SẮC CỦA HỘI-THÁNH.
- II. — MÃY TÊN CỦA HỘI-THÁNH.
- III. — LƯỢC-SỬ HỘI-THÁNH.

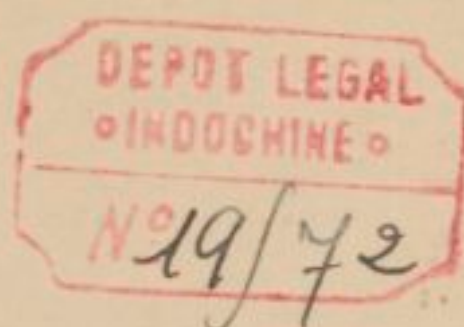

Bà Homera Homer-Dixon
1, Phố Nguyễn-Trãi
Hà-nội—Tonkin

HỘI - THÁNH

- I. — ĐẶC-SẮC CỦA HỘI-THÁNH.
- II. — MẤY TÊN CỦA HỘI-THÁNH.
- III. — LƯỢC-SỬ HỘI-THÁNH.

BÀ HOMERA HOMER-DIXON

1, Phố Nguyễn-Trãi

Hà-nội — Tonkin

8° Indoch.
2012

HỘI - THÂN

I. - ĐẶC-SÁC CỦA HỘI-THÂN.

II. - MÀY-TÊN CỦA HỘI-THÂN.

III. - LƯỢC-SỰ HỘI-THÂN.

RA HỒN RA HỒN-DIXON

I. Phó Nguyên-Tái

Hà-dội - Tonkin

HỘI-THÁNH

..... “ HỘI-THÁNH LÀ MỘT SỐ NGƯỜI ĐÔNG-ĐỨC VÔ-CÙNG
TRONG MUÔN DÂN, MUÔN ĐỜI, VÌ NHỜ CHÚA CỨU-
RỖI VÀ GỌI RA KHỎI SỰ Ô-UẾ TRONG THẾ-GIAN, NÊN
ĐƯỢC “ DỰNG NÊN ” MỚI TRONG ĐỨC CHÚA JÉSUS ».

Trích của ông mục-sư Pruett.

1. Nhà thiêng-liêng rất ưa thay !
Nước Chúa ban giữa nhơn gian ;
Rất cảm-thương Giáo-hội chung cả thấy,
Bởi huyết chảy trên thập-tự.
2. Lòng tôi thân-ái thánh dân,
Hỡi Chúa giương cánh tay cao ;
Cứ phủ-bao lấy đường người của mắt,
Ánh mắt sáng soi mọi người.
3. Cầu thay cho các thánh dân,
Cám cảnh châu nhỏ tuôn rơi ;
Quyết nhất sinh giữ tình trung-tin mãi,
Ngõ thánh-giáo mau thành-vượng.
4. Nguyễn giao-thông với thánh dân,
Hơn cả vui-thú hư-không ;
Chỉ nhưng trông nhóm cùng nhau mỗi bữa,
Sẽ hát nữa, khen-ngợi Ngài.

Thơ Thánh số 158.

HỘI-THÀNH

Hội-Thành là một xã thuộc huyện Bình-Định
thị trấn huyện lỵ, nằm tại ngã ba sông
và gọi là khu vực 5-12 trong thị trấn. Tên
địa phương "Hội Thành" nói trong Đức Chúa Trời
Trích của ông mục-sư P. Smith.

1. Hội Thành là một xã thuộc
huyện Bình-Định, nằm tại
ngã ba sông và gọi là khu vực 5-12
trong thị trấn huyện lỵ.

2. Hội Thành là một xã thuộc
huyện Bình-Định, nằm tại
ngã ba sông và gọi là khu vực 5-12
trong thị trấn huyện lỵ.

3. Hội Thành là một xã thuộc
huyện Bình-Định, nằm tại
ngã ba sông và gọi là khu vực 5-12
trong thị trấn huyện lỵ.

4. Hội Thành là một xã thuộc
huyện Bình-Định, nằm tại
ngã ba sông và gọi là khu vực 5-12
trong thị trấn huyện lỵ.

Theo Thành số 154

HỘI-THÁNH I.

I. — Đặc-Sắc của Hội-Thánh

Các câu gốc : Công 20 : 28. I Côr. 3 : 11. Eph. 2 : 22

1. Hai chữ « **Hội-Thánh** » ở trong Tân-Uớc, thứ nhất dùng về các hội những tín-đồ của Đức Chúa Jê-sus-Christ. (Mat. 16 : 18 ; Sứ-đồ 20 : 28, 2 : 47, Eph. 5 : 24, 25, Côl. 1 : 18, 24). Thứ hai dùng về những hội tín-đồ Chúa ở các nơi như là Hội-Thánh của người Tê-sa-lô-ni-ca (I Tê-s. 1 : 1). Thứ ba dùng về một hội riêng trong một nơi của thành-phố hay họp lại luôn để dự Tiệc-thánh, thờ-phượng Chúa, và dạy-đỗ lẫn nhau về đạo Chúa, như hội ở Rô-ma đã họp lại tại nhà ở của Bê-rít-sin và ông A-qui-la. (Rôm. 16 : 5). (Trích trong « Thánh-Giáo Biện-Nghi »).
2. **Hội-Thánh đã ở trong ý-tưởng và sự quyết-định của Đức Chúa Trời từ trước buổi sáng-thế.** — Đức Chúa Jê-sus là Nhà Kiến-Trúc của Hội-Thánh ; Ngài đã vẽ kiểu của Hội-Thánh trước khi Ngài dựng nên trời đất.
— Ngài chọn chúng ta trước buổi sáng-thế. Eph. 1 : 4.
— Ngài chọn trước vì có Ngài biết trước ai sẽ có lòng tin theo Ngài.
Rôm 8 : 29, 30. I Phi. 1 : 2. Công 15 : 18.
— Vậy theo các câu này, Hội-Thánh không phải là một điều mới đâu ! Trái lại Hội-Thánh là một ý-nguyện của Đức Chúa-Trời, đã ẩn trong lòng Ngài, từ trước vô-cùng. Eph. 3 : 11 « Giấu kín trong lòng Ngài » Eph. 3 : 9.
3. **Hội-Thánh không được tỏ trong đời Cựu-Uớc.** Rôm. 16 : 25, 26. Eph. 3 : 5-9. — « Lễ màu-nhiệm » là Đức Chúa Trời sẽ lập lên cho Mình một « nhà ở », một « thân-thể » ; (bằng cả hai hạng người : người Giu-đa và người ngoại quốc), là một số người được cứu khỏi tội-lỗi, và nên thánh bởi việc lạ-lùng của Đức Chúa Thánh-Linh. Trong « các đời khác », « Hội-Thánh » chưa từng phát-lộ » ;

« Hội-Thánh là lễ mẫu-nhiệm từ đời thượng-cồ đã giấu-kín trong Đức Chúa-Trời... » Hãy suy-nghĩ về đại-ý này trong Cól. 1 : 25-27, Êph. 3 : 5, 9.

4. Đức Chúa Jêsus là cái nền của Hội-Thánh.
I Côr. 3 : 11. — Cái nền nhà thì ở đâu ? — Ở trên hay ở dưới ? Cái nền nhà phải ở dưới, thấp hơn hết.

— Đức Chúa Trời đã lập cái nền này trong ý-dịnh của Ngài từ trước vô-cùng. Đức Chúa Jêsus biết rằng : ... nếu Ngài dựng nên thế-gian, và cho người ta tự-do, người ta sẽ phạm tội. Nếu phạm tội thì phải bị hình phạt. Muốn cứu loài người, chỉ có một phương-pháp, tức là sự chết của chính Minh Ngài. Vậy, Ngài có thể dừng lại **MÀ KHÔNG DỰNG NÊN THẾ-GIAN!** Sao Ngài cứ dựng nên chúng ta??? Vì có Ngài **MUỐN CÓ MỘT SỐ NGƯỜI RẤT LẠ-LÙNG**, kết bạn thân-thiết với Ngài, vào rất sâu trong các ý-tưởng của Ngài (Thi. 25 : 14) ! **VÌ CÓ NGÀI BIẾT TRƯỚC** về ta (I Phi. 1 : 2, Rôm. 8 : 29, 30, Công 15 : 18) **NGÀI HI-SINH TỪ BUỔI SÁNG-THỂ.** (Khải. 13 : 8).

— Vậy, cái nền của Hội-Thánh được lập trong ý-dịnh của Đức Chúa Trời bởi lòng yêu-thương lạ-lùng của Ngài, trước khi Ngài tạo thành quả đất này !

5. Hội-Thánh mới được tỏ ra trong đời Tân-Uớc. — Lần đầu có chữ « Hội-Thánh » chép là Ma-thi-ơ 16 : 18. Chắc rằng lúc đó là lần thứ nhứt hai chữ ấy đã từ môi-miệng người ta nói ra !

— Các đời các kiếp không được biết về Hội-Thánh cho đến khi Đức Chúa Jêsus chết, sống lại, lên trên trời, và ban Đức Thánh-Linh xuống. Êph. 3 : 3, 4, 5, 9, 10; Cól. 1 : 26; Rôm. 16 : 25, 26.

— « Ngày sinh nhật » của Hội-Thánh là ngày lễ Ngũ-tuần, khi Đức Chúa Thánh-Linh xuống trên một trăm hai mươi mộn-dồ, đang nhóm-họp mà cầu-nguyện, tại thành-phố Giê-ru-sa-lem. Công 1 : 14, 15, và 2 : 1-4.

6. **Đức Chúa Jêsus là cái Nền và Đá Góc Nhà của Hội-Thánh.** I Côr. 3: 11. — Trong Ma-thi-ơ 16: 18, Chúa phán: «Trên đá này, ta sẽ lập lên Hội-Thánh ta». Đá ấy là gì? Đá ấy là sự xưng Đức Chúa Jêsus là Con Một của Đức Chúa Trời, như Phi-e-rơ vừa mới nói. (Hãy xem Mat. 16: 13-20. Ngài cấm các môn-đồ không được nói nhiều về Ngài lúc đó, vì cơ Ngài chưa chết). Hãy xem Ê-sai 28: 16, I Phi. 2: 6, 7, Mat. 21: 42, Mác. 12: 10. Lu-ca 20: 17, 18. Êph. 2: 20, vân vân.

7. **Hội-Thánh bởi Đức Chúa Trời được đứng vững-bền.** II Côr. 1: 21, I Côr. 3: 9, Công 20: 32, vân vân. — «Nhờ quyền-phép của Đức Chúa Trời giữ...» thì Hội-Thánh mới đứng lên được. I Phi 1: 5.

— Các hội khác trong thế-gian vẫn tìm người nào có thế-lực để bảo-hộ mình, và tìm-kiếm người giàu-có, để nhờ giúp-dỡ. Trái lại khi Đức Chúa Jêsus lập lên Hội-Thánh, Ngài chọn người yếu đuối thấp-hèn, nghèo-nàn, ngu-dốt; phần nhiều môn-đồ của Ngài không có học! (Công 4: 13, vân vân).

Đức Chúa Jêsus chẳng bao giờ chạy đến cùng các vua, hoặc các quan mà xin họ biên tên vào sổ và đứng đầu trong Hội của Ngài!

— **HỘI-THÁNH CHẲNG BAO GIỜ CÓ THẾ-LỰC,** hoặc nhờ **NGÂN-PHỦ CỦA THẾ-GIAN MÀ ĐỨNG VỮNG.**

— Chỉ có Đức Chúa Trời bảo-hộ; chỉ quyền-phép của Ngài gìn-giữ; chỉ sự yêu-thương của Ngài soạn đủ đồ dùng hàng ngày cho Hội-Thánh.

8. **Hội-Thánh thật kín-nhiệm, và thế-gian không hiểu lẽ mẫu-nhiệm này.** — **HỘI-THÁNH KHÔNG THUỘC VỀ THẾ-GIAN, VẬY KHÔNG CẦN NHỜ-CẬY THẾ-GIAN VIỆC GÌ CẢ.** Giăng 15: 18-21, và 17: 14-18, I Giăng 3: 1, và 4: 6, 5. Giăng 1: 5.

Vậy thế-gian ghen-ghét và không hiểu Hội-Thánh được.

9. **Hội-Thánh được « ở trong » Đức Chúa Trời.** —
I Tê-s. 1 : 1, II Tê-s. 1 : 1. I Ti. 3 : 15. Hội-Thánh không phải như các hội của thế-gian, vì Hội-Thánh có Đức Chúa Trời bao-bọc, che-phủ, trải mình chung-quanh mà gìn-giữ cho.

— Đức Chúa Trời như cái phong bì và Hội-Thánh như cái thư ở trong phong-bì ấy.

— Đức Chúa Trời như một bức tường bằng lửa, vinh-hiến rực-rỡ, vây chung-quanh Hội-Thánh. Xach. 2 : 5.

— Đức Chúa Trời là « lũy » và « bờ rào » rào chung-quanh Hội-Thánh. Thi. 18 : 2, và 27 : 1, vân vân.

— Hội-Thánh ở trong Ngài như con người của mắt Ngài. Thi. 17 : 8 và Xac. 2 : 8, Phục 32 : 10.

10. **Hội-Thánh rất quý cho Đức Chúa Trời.** — Ngài đã mua Hội-Thánh bằng huyết của Ngài. Công. 20 : 28, I Phie. 1 : 18-21.

— Trước kia chúng ta đã làm tội-mọi cho ma-quỉ và tội-lỗi. Giăng 8 : 32-34 và Rôm. 6 : 16-18.

— Nhưng Đức Chúa Jê-sus đã đền tội của chúng ta bởi mạng sống của Ngài, và chuộc lại chúng ta. 1 : 13, 14.

— Vậy Hội-Thánh thuộc về Chúa vì hai cớ :

1) vì cớ Ngài đã dựng nên loài người chúng ta.

2) vì cớ Ngài đã mua lại chúng ta, khi chúng ta đã tự bán mình cho ma-quỉ. Ê-sai 52 : 3.

11. **Ba Ngôi hiệp làm một Đức Chúa Trời đã lập nên và gìn-giữ Hội-Thánh.** —

Đức Chúa Cha. Giăng 15 : 1-8.

Đức Chúa Con. Eph. 5 : 29.

Đức Chúa Thánh-Linh. Eph. 2 : 22, vân vân.

12. **Đức Chúa Jê-sus đứng đầu trong Hội-Thánh.** — Ngài là Trung-Tâm-Điểm của Hội-Thánh và là Căn-nguyên của Hội ấy.

Theo các

Đức Chúa Jêsus là ông Giám-mục của Hội-Thánh.
I Phi. 2 : 24.

Đức Chúa Jêsus là Đấng Chấn Chiên, và Hội-Thánh
là bầy chiên của Ngài. I Phi 2 : 24. Công 20 : 28
I Phi 5 : 2-4.

Đức Chúa Jêsus là Gốc Nho và Hội-Thánh là cành
nho. Giăng 15 : 1-8.

Đức Chúa Jêsus là Thợ Nề và Hội-Thánh là cái nhà.
I Phi 2 : 5. I Cor. 3 : 9.

Đức Chúa Jêsus là Đầu và Hội-Thánh là thân-thể. Êph.
5 : 23-30 và 4 : 12-16. I Côr. 12-27.

Đức Chúa Jêsus là Cha và Hội-Thánh là con-cái. Hêb.
2 : 13, vân vân.

Đức Chúa Jêsus là Anh và Hội-Thánh là em. Rôm.
8 : 29. Hêb. 2 : 11, 12, 17.

Đức Chúa Jêsus như là chồng và Hội-Thánh như là
vợ. Êph. 5 : 24.

(Chúa đã dùng các thí-dụ này để cắt nghĩa về Ngài đối
với Hội Thánh là thể nào. Nhưng thí-dụ nào cũng kém
hơn sự yêu-thương của Ngài và không được như thật).

Đức Chúa Jêsus cai-trị Hội-Thánh. Khải 1 : 12, 13-20
và 2 : 1 đến 3 : 22. Cól. 2 : 10

13. **Hội-Thánh phải thánh khiết.** — Nếu « Hội-Thánh »
không « thánh », không phải là Hội-Thánh nữa !

Như có chép trong II Cor. 11 : 2, Pha-ô-lô muốn Hội-
Thánh như người nữ-đồng-trinh.

Đức Chúa Jêsus muốn được làm Hội-Thánh tinh-sạch,
đầy vinh-hiễn,
không vết, không nhăn,
không gì giống như vậy,
nhưng thánh-sạch,
không chỗ trách được
Êph. 5 : 26, 27

— Thi-thiên nói tiên-tri về Hội-Thánh trang-sức vàng,
nhan-sắc,
rất vinh-hiễn. Thi 45 : 9-14.

— Hãy xem II Phi 4 : 14. Khải 19 : 8, I Phi 1 : 15, 16. Giu-đe 24.

— Hội-Thánh được nên thánh thế nào ? — (1) Bởi huyết của Đức Chúa Jêsus, (I Giăng 1 : 7) và bởi lời Kinh-Thánh, (Eph. 5 : 26). Chúng ta nhận sự nên thánh bởi Đức Chúa Thánh-Linh, vì chính Ngài hay lấy huyết của Đức Chúa Jêsus mà xóa tội, và lời Kinh-Thánh mà đoán-xét, bổ-sức, hoặc yên-ủi cho Hội-Thánh. (Ê-xê-chi-ên 16 : 1-4 nói thật về dân Y-sơ-ra-ên, nhưng cũng có ý tiên-tri về Hội-Thánh được thành ra cực đẹp bởi công-việc của Đức Chúa Trời).

14. Hội-Thánh phải hiệp làm một. — Hãy suy-nghĩ về lời cầu-nguyện của Chúa. Giăng 17 : 11, 20-26.

— Hãy đọc lời khuyên của sứ-đồ Phao-lô trong I Côr. 1:10, và Rôm. 5 : 15. Eph. 4 : 2-6, 13. 16, Côm. 3 : 15, I Cor. 10 : 17, -12 : 12-27. Côm. 2 : 9, v. v.

— « **TÔI TIN CÓ HỘI-THÁNH CHUNG KHẮP CẢ** ». Chúng ta phải hết sức tránh khỏi sự không hiệp một : Rôm. 14 : 19, Phil. 2 : 1-4, và 4 : 1-2, I Tê-s 4 : 9, I Phi. 1 : 22, Giu 19-21.

— Nếu các chi-thể người ta đánh nhau, thì người ta sẽ làm việc thế nào ? Vậy nếu Hội-Thánh không hiệp làm một, thì công-việc Chúa sẽ ra sao ?

— Nếu các viên gạch trong nhà không dính với nhau, thì nhà ấy có đứng vững được không ? (I Phi 4 : 8, 9). Sự yêu-thương là « xi-măng » ; các viên gạch là chúng ta. I Phi 2 : 5. I Giăng 2 : 9-11, và 3 : 10-18 và 4 : 7-12, 20, 21, và 5 : 2, 1. v. v.)

Hãy xem Giăng 10 : 16, và 17 : 11, 20- 3. Sal. 3 : 26-28. Eph. 1 : 10, và 2 : 14-20, và 3 : 6, 15.

Nếu Hội-Thánh chia làm phe-đảng, chức-viên kiêu-ngạo, khoe-khoang và bòn-hội ngu về sự hiểu Kinh-Thánh, thì Hội ấy sẽ bị hủy-diệt.

15. Ai thuộc về Hội-Thánh ? — Muốn thuộc về Hội-Thánh thì phải :

- 1) Tin theo Đức Chúa Jêsus, Giăng 3 : 16, Công 4 : 4 và 5 : 14 và 9 : 32. Tin theo Chúa tức là bỏ tội-lỗi, trở về cùng Ngài, và tin-cậy Ngài hết sức hết lòng, chớ cậy mình nữa. Công 11 : 21.
- 2) Nhóm họp luôn luôn. Sự nhóm họp luôn luôn là bổn-phận của hết cả mọi tín-đồ. Công 2 : 42-47, vãn vãn. Giu-đe 20-21. Bổn-phận càng thêm quan-hệ hiện nay, vì chúng ta gần tới cuối-cùng thời-kỳ này, thật có « rạng đông » của ngày Đức Chúa Jêsus, như chép trong thư Hê-bơ-ro 10 : 25.
- 3) Dùng dây hòa-bình mà gìn-giữ sự hiệp làm một trong Đức Thánh-Linh. Eph. 43.

— Xin trích câu này từ « Thánh-Giáo Biện-Nghị » :

« Điều-lệ vào Hội-Thánh cốt nhất là sự nhận Đức Chúa Jêsus-Christ chính là Đấng cứu mình, và làm chứng về Ngài trước mặt thiên-hạ. (Sứ-đồ 2 : 31, 41, 47).

Những thể-lệ vào Hội-Thánh của riêng một hội nào, thì hội ấy chỉ định. Phần nhiều hội chỉ nhận những người đã làm chứng cách xứng-đáng rằng mình đã thật bỏ tội-lỗi, đã nhận Đấng Christ là Đấng cứu mình, và đã dâng đời mình cho Ngài. Có hội thì bắt ký một tờ kể nhiều thể-lệ để chứng sự tin của mình. Chỉ trừ có hội « Anh em » còn phần nhiều hội bắt phải chịu phép báp-têm bằng nước để nhập vào Hội-Thánh.

— Xin thưa rằng các phe đảng trong Hội-Thánh có tự-do mà theo ánh sáng của Đức Chúa Thánh Linh dù không hiệp ý của chúng ta (Gal. 5 : 1 ; 13).

16. Mỗi người nhập vào Hội-Thánh đều có chức-vụ mà giúp-đỡ nhau. — Eph 4 : 16 I Cor. 12 : 27 Rom. 12 : 3-8. Gal, 6 : 1,2,

Chúng ta không nên để hết mọi việc cho ông mục-sư và thầy giảng, Tín-đồ nào cũng có Đức Thánh-Linh (Gal. 4 : 6, Giăng 1 : 12) ; vậy có sự ban cho của Ngài, đến nỗi mỗi một tín-đồ có thể bổ-sức cho thân-thể Chúa, hãy xem lại I Côr. 12 : 7, I Phi. 4 : 10.

Nếu thật yêu-thương nhau (như một nhà, như một thân-thể) thì sẽ giúp nhau về phần vật-chất (Giăng 3:16. 18. II Côr. 8:3,4), và về phần thiêng-liêng nữa (Gal. 6:12. vân vân.)

Sức-lực của Hội-Thánh là bao nhiêu người hầu việc Chúa cách nhưng không. Hội-Thánh nào để hết cả sự làm chứng, sự giải-nghĩa Kinh-Thánh, và sự giúp việc Chúa cho các chức-viên, thì dần dần sẽ trở nên rất yếu-đuối, mất phúc và về sau sẽ thờ-lạy các chức-viên hơn Đức

Theo một thí-dụ, các sứ-đồ là cái nền, Đức Chúa Jêsu là « Đá Góc Nhà », và Hội-Thánh là cái nhà. I Côr. 12: 28. Eph. 2: 20.

Theo một thí-dụ nữa, các sứ-đồ là thợ nề, và Hội-Thánh là nhà. I Cor. 3: 9, 10. II Cor. 6: 1. I Côr. 9: 1, 2. Thời-kỳ các sứ-đồ đã qua rồi, không cần đến những người có hai chức-vụ ấy nữa. I Côr. 4: 9. Chúng ta không cần các phép lạ nữa, vì chúng ta đã có Kinh-Th

20. Cách cai-trị Hội-Thánh. — *Có ba chế-độ cai-trị Hội-Thánh :*

- 1° Chế-độ giám-mục, tức là các giám-mục cầm-quyền cai-trị
- 2° Chế-độ trưởng-lão, tức là các trưởng-lão cầm-quyền cai-trị.
- 3° Chế-độ đại-nghị, tức là các giáo-hữu cầm-quyền cai-trị.

Trong Tân-Uớc không có chế-độ cai-trị Hội-Thánh nào là nghiêm-khắc quá. Dầu có nói đến chế-độ giám-mục và trưởng-lão cai-trị (Sứ-đồ 20 : 17, 28 ; Tit. 1 : 5), song cũng có chỗ bày tỏ rằng sự cai-trị Hội-Thánh theo chế-độ đại-nghị, đã trội hơn hai chế-độ kia. Ta có thể nhắc đến ba điều như dưới :

- 1° Mỗi chi-hội có quyền sửa-trị và dứt phép thông-công giáo-hữu trong chi-hội đó (Mat. 18 : 17 ; I Cor. 5 : 1-5 ; II Tês. 3 : 6).
- 2° Mỗi chi-hội bầu-cử các chức-viên của mình (Sứ-đồ 1 : 26 ; 6 : 1-6).
- 3° Mỗi chi-hội có quyền chỉ-định những vấn-đề mà Kinh-Thánh chưa chỉ-định (I Côr. 11 : 34). (Trích theo Rev. George P. Pardington).

21. Sự sửa-phạt trong Hội-Thánh là việc của Đức Thánh-Linh. Xem Công 5 : 11. — Hãy xem Khải 1 : 10-20. Lần cuối-cùng của Đức Chúa Jêsus hiện ra trong lịch-sử Kinh-Thánh, thì Ngài đứng chính giữa bảy Hội-Thánh, (số bảy chỉ về sự trọn-vẹn, tức là hết cả Hội-Thánh). Ngài đứng chính giữa Hội-Thánh để làm gì ? Để khuyên-dạy và *sửa-trị*. Hãy đọc chăm-chỉ bảy cái thơ của Ngài gửi cho « Hội-Thánh Bảy Mặt » trong Khải 2 : và 3 : và chú-ý về sự sửa-phạt như có chép trong 2 : 4, 5, 14-16, 20-23, và 3 : 1-3, 15-19.

22. Tại sao có sự sửa-phạt trong Hội-Thánh ? — Vì *cớ Đức Chúa Jêsus yêu-thương Hội-Thánh*, muốn Hội ấy nên thánh, vinh-hiễn, không chỗ trách được. Nên thuộc lòng Khải 3 : 19. Hãy xem Ephê. 5 : 26, 27, Heb 12 : 5-11.

Trong lịch-sử Hội-Thánh, nếu ta thấy một hội không bị sửa-phạt, mà vẫn sung-sướng, giàu-có, và không bị bắt-bớ, ta sẽ thấy hội ấy mất sự sốt-sắng, trở nên yếu-đuối, và chẳng bao lâu sẽ hoặc (1) bị bắt-bớ cho đến trở nên thánh-khiết, hoặc (2) trở nên một hội của thế-gian, mất gần hết cả sự thiêng-liêng. (Hãy xem lịch-sử Hội-Thánh). Sự sửa-phạt là cách giữ sự thánh-khiết trong Hội-Thánh, nếu một Hội-Thánh không có sự thánh-khiết, thì Hội ấy không còn là Hội-Thánh nữa!

23. Sự sửa-phạt trong Hội-Thánh là như trong dân Y-s

25. Kết-quả của sự sửa-phạt là quý lắm. – Hãy xem II Côr. 7 : 8-11 và Hêb. 12 : 11 ; Sự sửa-phạt có thể :

1) *Cứu linh-hồn.* Gia-cơ 5 : 20. Người phạm tội bị hình-phạt có lẽ sẽ bỏ con đường lầm-lạc. Mat. 18 : 15 ; I Côr. 5 : 4,5 ; I Tim. 1 : 19, 20.

Có khi ma

II Tim. 4 : 2 ; Công 5 : 1-11 ; Tit, 1 : 12, 13 và 2 : 8-11 ;
II Côr. 13 : 10, v. v.

Khi quở-trách một người có tội thì *chính mình phải rất cần-thận* để khỏi sa vào tội của họ, và vẫn giữ lòng mềm-mại thương-xót họ. (Gal 6 : 1 ; 14 : 13 ; I Cor. 6 : 5-7).

- 2) *Bởi sự khổ-sở hoặc sự chết</*

27. Có ai làm hại Hội-Thánh được không ? — Về bề ngoài chẳng có gì làm hại Hội Thánh được. (Hãy suy-nghĩ về Rô-ma 8 : 35-39, và 28, 31, v. v. .)

Về bề trong có sáu điều có thể làm hại Hội-Thánh. (Hãy nhớ rằng ngoài một người trong mười hai sứ-đồ, người Giu-đa không thể làm hại Đức Chúa Jêsus được).

Hội-Thánh đầu tiên dâng hết cả của-cải cho Chúa. Công 2: 44, 45, và 4: 32-34, và 11: 27-30. (Bắt chước Xuất 35: 4, 5, 10, 21-29 và 26; 3-7; I Sử-ký 29; 2-9, và II Sử-ký 24: 8-14; II Các Vua 12, 4-15 v. v.)

Tiền dâng Chúa nên dùng để nuôi các tội-tớ Chúa đã bỏ công ăn việc làm của mình mà hầu việc Ngài và đồn ra các Tin-lành, như có chép trong I Tim.

30. Cuối cùng của Hội-Thánh là ở cùng Đức Chúa Trời đời-đời vô-cùng. —

Hết thấy các tín-đồ sẽ ở với Ngài. I Tés. 4:17. Khải 7:9, 14-17.

— — — — — trông thấy mặt Ngài. Khải. 22:4. Ê-sai 33:17.

— — — — — ngồi cùng với Ngài và cai trị muôn-vật. Khải 3:21, và 22:5.

— — — — — giống như Ngài. I Giăng 3:2. Rôm. 8:29, 30.

Các Câu Thuộc Lòng về Bài này.

Công 20:28. I Côr. 3:11 Êph. 2:22. I Côr. 12:27.

Các Câu Hỏi về Hội Tin-Lành

Xin thuật các câu gốc, tức là Công 20 : 28, I Côr. 3 : 11.
Ê-phê-sô 2 : 22.

1. Theo lời trích trong « Thánh-Giáo Biện-Nghi », chữ « Hội-Thánh » có ba ý-nghĩa :

Ý-nghĩa thứ nhất là gì ?

Ý-nghĩa thứ nhì là gì ?

Ý-nghĩa thứ ba là gì ?

2. Hội-Thánh là một ý mới của Đức Chúa Trời, không?

— Xin chỉ một câu Kinh-Thánh nói rằng Đức Chúa Trời đã chọn chúng ta trước buổi sáng thế.

— Làm sao Ngài chọn trước được ?

— Xin tìm một câu Kinh-Thánh chỉ rằng Ngài đã biết trước ai sẽ có lòng yêu-mến, tin-theo Ngài.

— Xin tìm chữ « giấu-kín trong lòng Ngài » trong Kinh-Thánh và cắt nghĩa cho.

3. Hội-Thánh có bầy-tổ trong đời Cựu-Uớc không ?

— Xin tìm hai câu Kinh-Thánh bảo rằng Hội-Thánh đã là một mẫu-nhiệm giấu-kín trong các đời các kiếp trước, mới tỏ ra trong thời-đại này.

4. Ai là cái nền của Hội-Thánh ?

— Khi nào mà Đức Chúa Cha đã nhất định lập lên Đức Chúa Jêsus làm cái Nền cho Hội-Thánh ?

— Khi Đức Chúa Trời đang dựng nên loài người, có phải Ngài biết trước về tội-lỗi của loài người, không ?

— Có phải Ngài biết rằng để chuộc tội-lỗi ấy, Ngài phải hi-sinh Mình, không ?

— Khi Ngài biết tội-lỗi người chỉ được xóa bởi sự chết của Đức Chúa Jêsus, làm sao Ngài cứ dựng nên loài người ?

— Có phải sự yêu-thương của Ngài đối với Hội-Thánh là lớn hơn sự ghê-sợ của Ngài đối với sự chết trên cây thập-tự, không ?

5. Xin chỉ lần đầu có chữ « **Hội-Thánh** » chép trong Kinh-Thánh.

— Hội-Thánh mới được tổ ra khi nào ?

— « Ngày sinh-nhật » của Hội-Thánh là ngày nào ?

- Vì cớ gì Ngài phải lấy mạng sống Ngài mà chuộc lại chúng ta ?
- Xin thuật lại hai cớ, vì cớ gì mà Hội-Thánh thuộc về Đức Chúa Trời.
- 11. Có phải cả Ba Ngôi hiệp làm một Đức Chúa Trời gìn-giữ và ban phúc cho Hội Thánh, hoặc chỉ một trong Ba Ngôi ?
- 12. Theo các thí-dụ trong Kinh-Thánh về Hội-Thánh,
 - Nếu Hội-Thánh là một cái nhà, thì Đức Chúa J

— Có phải Đức Chúa Trời chịu các phe đảng trong Hội-Thánh trở nên kiêu-ngạo, cứng lòng đối với các phe-đảng khác ?

15. Ai thuộc về Hội-Thánh được ?

— Người thuộc về Đức Chúa Jêsus nên làm gì ?

— Xin ôn lại khúc trích từ « Thánh-Giáo Biện-Nghi », nói về sự nhận Đức Chúa Jêsus thế nào ?

— Các phe đảng trong Hội-Thánh có tự do mà theo ánh sáng riêng của mình nếu phạm tội không ?

16. Có phải tất cả tín-đồ, hoặc chỉ chức-viên trong Hội-Thánh mới có thể hầu-việc Đức Chúa Trời và làm chứng về Ngài ?

— Xin đọc một câu trong I Côr, 12 nói về tất cả các chi-thể phải giúp-đỡ lẫn nhau.

— Sức-lực của một Hội-Thánh là gì ?

— « Ecclesiastisme » làm gì cho linh-hồn ?

17. Xin tìm hai câu nói về người thuộc về Hội-Thánh có sự giao-thông với Đức Chúa Trời.

— Thế-gian hiểu sự giao-thông này, được không ?

— Xin thuật câu trong Bài Tin-Cây của Hội-Thánh nói về sự thông-công của các người thánh.

18. Ai đã được chức-vụ mà lập nên Hội-Thánh, đời xưa ?

— Hai công việc của các sứ-đồ trong Hội-Thánh là gì ?

— Có phải rằng các sứ-đồ chết cả, và thời-kỳ ấy cũng qua đi rồi ?

— Có phải chúng ta được cứu bởi thấy phép lạ, hoặc bởi tin cây Đức Chúa Jêsus ?

— Chúng ta cần đến các sứ-đồ nữa, không ?

— Sao chúng ta không cần đến các sứ-đồ mà làm phép lạ nữa ?

— Đời các sứ-đồ, có phải Hội-Thánh chưa có cả Kinh-Thánh chép xong, không ?

19. Ai cai-trị Hội-Thánh ?

- Xin tìm một hai câu Kinh-Thánh nói về các sứ-đồ lập các phổng-lễ.
- Xin thuật lại một việc được chép trong Kinh-Thánh trong Công 15.
- Xin ôn lại về các chức-vụ trong Hội-Thánh đầu tiên.

2

— Nếu chúng ta không tự xét mình, khi phạm tội thì Chúa sẽ làm gì ?

— Xin tìm một câu nói rằng nếu chúng ta tự bênh-vực, bảo rằng chúng ta vô tội, thì chúng ta muốn bảo rằng Đức Chúa Trời nói dối !

25. Công-hiệu của sự sửa-phạt là thế nào ?

— Xin tìm một câu trong I Cô-rinh-tô nói rằng có lẽ linh-hồn của người bị hình-phạt sẽ được cứu, dù xác-thịt phải chết.

— Ma-qui có thể làm hại cho chúng ta, nếu Đức Chúa Trời chưa cho phép không ?

— Bởi sự sửa-phạt người ta có thể học gì ?

— Xin tìm một câu Kinh-Thánh bảo rằng người bị sửa-phạt sẽ học mà không phạm-thượng nữa.

— Xin tìm một câu Kinh-Thánh nói về cảnh-ngộ rất nguy-hiểm của người nào khinh-dễ các bậc tôn-trọng.

26. Sự sửa-phạt trên người phạm tội trong Hội-Thánh có hai thứ. Hai thứ đó là gì ?

— Khi nào dùng lời quở-trách, thì phải nói trước mặt công-chúng hoặc khi nào ở một mình với người đó ?

— Nếu một người đã bị quở-trách riêng rồi, cứ một mực mà phạm tội, thì Hội-Thánh phải nên làm gì ?

— Sau khi bị quở-trách bởi các trưởng-lão, người ấy cứ điềm-nhiên, không hối-cải, thì Hội-Thánh nên làm gì ?

— Khi Hội-Thánh coi người đó như một người ngoại, thì ai sẽ đoán-xét người đó ?

— Khi chúng ta quở-trách người đó, thì chính mình phải thế nào ?

— Xin tìm hai câu Kinh-Thánh nói về lòng mềm-mại của người quở-trách.

— Khi một người đã thuộc về Hội-Thánh phạm tội nặng lắm, có phải người đó sẽ bị chết ?

- Khi một người thuộc về Hội-Thánh cứng lòng cứng cổ mà phạm tội, và sắp chết, thì lời cầu-nguyện của chúng ta có ích, không ?
- Dù xác-thịt chết, thì linh-hồn có lẽ sẽ được gì ?

27. Có gì làm thiệt hại Hội-Thánh, không ?

- Về bề ngoài có phải ma-quỉ và các quỉ-sứ có thể làm hại

- Xin tìm một câu Cựu Ước nói về dân Y-sơ-ra-ên làm gương sáng cho chúng ta về việc này.
- Tiền dâng cho Chúa, thì dùng để làm gì?
- Hãy tìm hai câu Kinh-Thánh nói về tiền dâng cho Chúa dùng để nuôi tôi-tớ của Chúa đã bỏ cả nghề-nghiệp mình mà rao giảng các tin-lành.
- Ta phải dâng tiền thỉnh-thoảng, hoặc luôn luôn?
- Có phải chúng ta dâng tiền để được phúc, hoặc dâng tiền vì đã được phúc?
- Chúng ta có thể «mua» phúc-hạnh không?
- Nếu một Hội-Thánh

dầu mùa của những vật Ngài dựng nên » (Gia-cơ 1 : 18). Hội-Thánh của Chúa sẽ dự phần trong « sự sống lại thứ nhứt. » (Khải. 20 : 4-6). Như vậy, chúng ta là con « trưởng-nam » của sự dựng nên mới; Đức Chúa Jê-sus sẽ làm trời đất muôn vật mới về sau. Hãy suy-xét về Khải-huyền 20 : 1-5 ; II Phi. 3 : 11-13.

6. « **Thành Giê-ru-sa-lem mới**

12 « **Trụ và Nền của Lễ-thật** ». — I Tim. 3: 15. Chức-vụ của Hội-Thánh trong thế-gian là nâng-dỡ lễ-thật, vì Chúa đã giao việc ấy cho Hội-Thánh. I Tim. 1: 11-18: 6: 20. II Tim. 1: 14 và 2: 2.

13 « **Núi Si-ôn** ». — Heb. 12: 22. Núi Si-ôn là một hòn núi trong thành Giê-ru-sa-lem cũ mà Đa-vít đã chiếm lấy (II Sam. 5: 6-9). Như thế chúng ta cũng đã thuộc về ma

Trong tiếng Gờ-réc « tin-lành » là « evaggelion », nhưng tiếng Gờ-réc thì hai chữ « g » đọc như là « ng », vậy cả chữ ấy đọc như đây : « evan-gel-li-on ». (Các tin-lành). Tiếng Pháp và tiếng Anh đã lấy tiếng Gờ-réc, và hay dùng chữ này mà cắt nghĩa về các tin-lành « Hội Tin-Lành » tiếng Tây là « Mission Évangélique », (chữ « mission » có ý-nghĩa là Hội, hay là một số người được sai đi đâu để làm việc gì .

Mạng-linh của Đức Chúa Jê-sus là các tin-đồ nên đi khắp cả thế-gian, giảng các

Các câu hỏi về những tên của Hội-Thánh

Chúng ta thuộc về Hội nào ?

Cựu-Uớc có chép về Hội-Thánh cách rõ-ràng không ?

1. Theo I Cor. 12 : 12-27, Đức Chúa Jêsus đặt tên Hội-Thánh là gì ?

- Tại sao Hội-Thánh giống như thân-thể người ta ?
- Xin tìm hai câu nữa trong Kinh-Thánh chỉ về Đức Chúa Trời ngự vào Hội-Thánh.

— Ai ở chính giữa thành-phố đó ?

5. « **Hội-Thánh** » cũng có một tên nữa, chỉ về chúng ta là con trưởng, đứng đầu muôn vật mới; tên ấy là gì ?

— Tại sao lại đặt tên là « **Hội-Thánh** của những con trưởng » ?

— Xin tìm hai câu Kinh-Thánh chỉ về điều này.

6. **Hội-Thánh** cũng có tên của Thành-phố vốn ở dưới đất này; tên ấy là gì ?

— Tại sao đặt tên Hội-Thánh là « **Giê-ru-sa-lem** » ?

— Có phải Hội-Thánh sẽ như Kinh-dô của cả vũ-trụ không ?

7. Theo Eph. 2 : 20-22, **Hội-Thánh** là gì ?

— Tại sao Hội-Thánh giống như nhà ở cho Đức Chúa Trời ?

— Ai là Chủ Hội-Thánh ?

— Nhà của Ngài nên vừa ý Ngài, không ?

8. Có phải chúng ta ngu-dốt, yếu-duối về phần thiêng-liêng không ?

— Vậy chúng ta giống như con vật nào ?

— Như thế chúng ta là bầy chiên của Chúa. Vậy Ai là Đấng chăn giữ bầy của Ngài ?

— Xin tìm ba câu Kinh-Thánh nói về điều này.

9. Có phải cảnh-ngộ trong thế-gian rất là nguy-hiểm không ?

— Có phải các quỷ và các kẻ nghịch muốn làm hại loài người, không ?

— Vậy người ta có cần đến một Hội tiếp mình vào và giữ cho mình khỏi sự nguy-hiểm ấy, không ?

— Câu Kinh-Thánh nào nói Hội-Thánh giống như chuồng chiên ?

10. Đức Chúa Trời đã biệt riêng dân nào ra để hầu việc Ngài cách lạ ?

— Dân Y-so-ra-ên là dòng dõi ai ?

- Áp-ra-ham có đức-tin lớn, không?
 - Xin tìm câu Kinh-Thánh nói rằng người nào có đức-tin lớn thì như con-cái của Áp-ra-ham.
 - Nếu chúng ta là dòng-dõi Áp-ra-ham thì Chúa đặt tên Hội-Thánh là gì?
11. Có phải khi chúng ta trở lại cùng Chúa, thì có Đức Chúa Thánh-Linh ngự vào lòng chúng ta, và chúng ta trở nên con-cái của Chúa không?
- Xin chỉ câu Kinh-Thánh nói rằng chúng ta tức là Hội-Thánh, là gia-đình của Đức Chúa Trời.
12. Hội-Thánh trong thế-gian nhờ Chúa được lập lên làm trụ và nền cho

15. « Tin-Lành » có ý-nghĩa gì ?

- Chữ « Hội Tin-Lành » có được chép trong Kinh-Thánh, không ?
- Tiếng tây, « Hội Tin-Lành » là gì ?
- Chữ « Tin-Lành » được chép trong Kinh-Thánh nhiều hay ít ?
- Sao Hội này phải vừa là Hội Tin-Lành, vừa là Hội-Thánh ?

16. Chữ « Ecclesia » có ý nghĩa gì ?

- Hội-Thánh là một số người được chọn ra khỏi gì ?
- Xin tóm lại chức-vụ của Hội này, theo hai tên « Hội Tin Lành » và « Hội-Thánh ».

nhất là đạo giao-thông với các quỷ. Đại-ý đạo Ba-by-lôn là :

- Bởi công-việc người ta được lên nước thiên-đàng.
- Nếu kém trong đời này (vì ai nấy đều kém), thì linh-hồn sẽ xuống địa-ngục tạm thời : bởi sự đau-dớn mình chuộc tội mình, rồi về sau lên nước thiên-đàng được.
- Nước thiên-đàng của họ là một nơi sung-sướng cách xấu-xa, nhưng cũng có phe đảng có lẽ xứng-d

